

Fut a szekér

2018 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez a lényeg, higgyék el!

Régi felfogásom, hogy el?z? munkahelyeir?l nem ír az ember. Ha megteszik mások, mindig kellemetlenül érzem magam. Egyfajta tettenérés ez, akár az elmúlt szerelemé, amelyben volt jó és rossz, de végül balul végz?dött – a megélt történetet mégsem szolgáltatjuk ki másoknak. Szemérmesség, tisztesség, alapvet? norma? Lényegtelen: ilyet nem csinálunk, kész.

Talán a Hír TV visszavételér?l sem kellene írnom, hiszen – akárcsak a volt Magyar Nemzetnél – hajdani kollégák érintettek a sztoriban, de mégis megteszem. Nem a kibeszélés szándékával, hanem a tanulság végett.

Régóta ismerem a f?szerepl?ket, egyiket-másikat lassan két és fél évtizede. Akadnak olyanok is, akik akkor kezdtek, amikor mi már szügyig gázoltunk a magyar újságírás viharos tengerében. A simicskista dezert?rök között akad mindenféle. És talán ez az a pont, elem, amelyr?l mindenki megfeledkezik. Hogy nem egynem? társaság, mint ahogyan mi, kormánypártiak sem tartozunk össze zsigerileg – a közös világlátás, az értékek, valamiféle jöv?kép köt össze bennünket, ezek minden különböz?ségünk ellenére egyaránt fontosak számunkra.

Nos, ha jobban megkapirgáljuk a felszínt, közös értékeket nem, közös érdekeket annál többet találunk abban a csapatban. Joggal kérdezi a tisztelt olvasó: nálunk nincsenek érdekek? A Demokrata újságíróinak, munkatársainak rosszul jön a jobboldali kormányzás? Erre csak egyet mondhatok. Szakmai pályafutásom nagyobb részét id?arányosan még mindig az ellenzéki sajtóban töltöttem, egyszer?en azért, mert a polgári-nemzeti gondolat hívei hosszú id?n át szamizdat körülmények között dolgoztak, nem voltak újságjaink, pláne televíziónk, rádiónk, és így tovább. Én, mi, akkor is ott álltunk, ahol most. Nem érdem, nem állapot, egyszer?en tény. És fontos körülmény annak megítélésére, hogy esetünkben az érték szülte az érdeket, vagy fordítva.

Mindazok, akik a G-nap után a nevüket, az arcukat és a tehetségüket (vagy tehetségtelenségüket) adták a Hír TV (és a Magyar Nemzet) fordulatához, százféle indokkal tették. Akad köztük jó szakújságíró, tisztességes ember, aki bármelyik lapban megbecsült munkatárs volna, számára teljesen közömbös a politikai irányvonal. Akad olyan, akinek a kezébe kell nyomni az anyagot, azt meg tudja írni, de önálló munkára alkalmatlan, örül, hogy valahol állása akadt, ha innen is kirúgják, vége a pályafutásának. Akad nagy tétben játszó okos gazember, hol itt, hol ott bukkan fel, mindenkivel igyekszik jóban lenni. Van közöttük naiv idealista, aki beszopja a függetlenségr?l szóló meséket. És van, volt olyan köztük, aki nem kellett a nemzeti sajtóban, valamiért kiszorult a f?sodorból, és fájdalmaiért most az egész világon bosszút akar állni.

Sokan vannak, voltak ott, sokféle indokkal. Egyetlen fajtát nem találunk köztük: aki értékrendszer alapján tartozna közéjük. A Fideszen kívüli jobboldali sajtóban gyakorlatilag semmilyen étosz nincs, hacsak az a közkelet? tévedés nem, hogy – valamilyen megmagyarázhatatlan ok miatt – ?k volnának az „eredeti” Fidesz. A legtöbben sértettek, mert nem kellettek máshol, vagy saját maguk beleköptek a levesükbe. Nem mások bántották meg ?ket, ?k vannak rosszban saját magukkal. És – fájdalom kimondani – a legtöbben kialakulatlan, még mindig keres? személyiségek, nagy adag nyugtalansággal, anarchista hajlammal. Ezért van az, hogy sokan közülük legalább három-négyféle irányzathoz, csoportosuláshoz tartoztak eddigi szakmai életükben, és ez egyáltalán nem okozott bennük semmiféle törést. Egyszer váltani: abszolút normális, mindannyian tévedhetünk. Kétszer váltani: az illet? keresgél, majd megnyugszik. Háromszor váltani: több mint gyanús. Négyszer: az illet? szélkakas.

Tudom, mit beszélek. Ha most végigpörgetem a Hír TV-b?l kiebrudalt arcokat, a legtöbben önmagukból indultak ki, és oda is tértek vissza. A f?kolomposoknak, akik ma már nagyon csendesek, de a választások el?tt leszámolást és bosszút lihegtek, egyszer?en rossz az emberi természetük. Akkor is az volt, amikor együtt dolgoztunk, az egyik lusta volt, a másik állandóan balhézott, a harmadik híreken kívül mást nem tudott írni – tisztelet a kivételnek. Folytassam? Felesleges. Most ott látom ?ket együtt, hihetetlen indulatokkal, gy?lölettel telve. Nem meglep?, hogy pont ?k. A nyolcvan százalékukat el?re írásba adtam volna, ha megkérdeznek. Vannak meglep? kivételek is, de a világ soha nem fehér-fekete, Júdás olykor érdekes és összetett személyiség.

Szerencsére a mi térfelünkön itt vannak a régiek. A barátok, a munkatársak, a cimborák és a kollégák. De vannak újak is, tehetséges fiatalok, tettre kész, vakmer?, világlátott, bátor újságírók, akiket ugyanúgy nem lehet megfélemlíteni, ahogyan mi is ellöktük magunktól a sz?rös mancsokat a kilencvenes években, és dolgoztunk, egyre csak dolgoztunk, bízva a jobb jöv?ben.

Ez a lényeg, higgyék el. A többi csak porhintés. Ha valóban korszakváltás zajlik, akkor nagyon jó esélyünk van a jöv? megnyerésére. Ezzel tör?djünk, ezért dolgozzunk, aki pedig menet közben lepottyan a szekérr?l, kapaszkodjon vissza, nincs id? babusgatni az utasokat, nincs id? megállni, visszafordulni.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló